

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **DVO spol, s. r. o.**, se sídlem T. G. Masaryka 75, Ostroměř, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Buriánkem, advokátem se sídlem Ovčí Hájek 16, Praha 5, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem Horova 17, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2008, č. j. 6309/08-1300-604057, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 1. 2010, č. j. 30 Ca 108/2008 - 35, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e n e v y h o v u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru Finančního úřadu v Hořicích ze dne 10. 3. 2008, č. j. 8949/08/239970/3968, kterým byla jmenovanému dodatečně vyměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2004 ve výši 123 500 Kč. Stěžovatel současně navrhuje, aby zdejší soud přiznal podané kasační stížnosti odkladný účinek.

Návrh odůvodňuje toliko tím, že již krajský soud v předcházejícím řízení přiznal podané žalobě odkladný účinek, přičemž důvody, pro které tak učinil, nadále trvají.

Žalovaný se k stěžovatelově návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud z předloženého spisového materiálu dále zjišťuje, že stěžovatel po vydání výše uvedeného platebního výměru finanční úřad požádal o posečkání daně, neboť předmětným platebním výměrem, proti němuž se hodlal odvolat, mu byla daň vyměřena duplicitně a povinnost jejího zaplacení by pro něj měla likvidační důsledky. Finanční úřad jeho žádosti vyhověl. Rovněž krajský soud posléze vyhověl jeho návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, v němž stěžovatel uvedl, že provádí jen nepatrnou ekonomickou činnost a nemá dostatečné finanční prostředky ani jiný majetek na úhradu předmětné daně.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele

přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Z výše uvedených zákonných předpokladů je vždy nutné v první řadě vážit nebezpečí vzniku nenahraditelné újmy na straně stěžovatele. K tomu je nutno připomenout, že řízení o kasační stížnosti představuje samostatné řízení o mimořádném opravném prostředku směřujícím proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí vést k velmi závažným až nevratným následkům. Z judikatury správních soudů přitom vyplývá, že při rozhodování o přiznání odkladného účinku žalobě stihá povinnost tvrdit a prokázat nebezpečí vzniku nenahraditelné újmy žalobce. Pokud důkazní břemeno neunes, soud návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítne (srov. např. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 10. 2003, č. j. 52 Ca 9/2003 - 144, publikováno pod č. 87/2004 Sb. NSS, či usnesení téhož soudu ze dne 29. 11. 2005, č. j. 30 Ca 28/2005 - 86). Nejvyšší správní soud považuje uvedený závěr, k němuž dospěly krajské soudy, za přesvědčivý a konstatuje, že jej lze nepochybně vztáhnout i na řízení o kasační stížnosti.

V projednávané věci stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že nadále trvají důvody, pro něž krajský soud vyhověl jeho žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě, aniž by ovšem tyto důvody podrobněji objasnil. Z jeho návrhu tak není vůbec patrné, v čem podle jeho mínění v dané věci v současnosti spočívá nebezpečí vzniku nenahraditelné újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že je-li řízení o kasační stížnosti samostatným řízením o návrhu na přezkoumání pravomocného rozhodnutí krajského soudu rozhodujícího ve správním soudnictví, a nikoliv pokračováním předchozího soudního řízení, je nutné v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvést konkrétní důvody, o něž navrhovatel opírá jeho důvodnost; pouhý odkaz na důvody, na jejichž základě krajský soud přiznal odkladný účinek žalobě, je v tomto smyslu nedostatečný. Ve prospěch uvedeného závěru hovoří i skutečnost, že mezi rozhodnutím o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě krajským soudem a posouzením téhož návrhu u kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem bývá zpravidla značný časový odstup, přičemž během této doby mohou v souvislosti s případnou změnou poměrů navrhovatele odpadnout (či naopak vyvstat) důvody pro jeho přiznání.

Nejvyšší správní soud tedy na základě výše uvedeného dospívá k závěru, že stěžovateli, který v dané věci nese břemeno tvrzení a břemeno důkazní, se nepodařilo prokázat, že by mu v důsledku výkonu či jiných právních následků napadeného rozhodnutí mohla vzniknout nenahraditelná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

Proto Nejvyšší správní soud návrhu na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti nevyhověl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu